

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 599/2020
07.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Ивковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу К 175/2018 од 18.07.2019. године и Основног суда у Лесковцу Кв 365/19 од 10.02.2020. године, у седници већа одржаној 07.07.2020. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу К 175/2018 од 18.07.2019. године и Основног суда у Лесковцу Кв 365/19 од 10.02.2020. године, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу К 175/2018 од 18.07.2019. године, досуђени су трошкови кривичног поступка оштећеном ББ, настали у кривичном поступку тог суда вођеним против окривљеног АА под бројем К 588/2018, у износу од 126.375,00 динара, које окривљени АА треба да исплати пуномоћнику оштећеног ББ, адвокату Драгану Младеновићу.

Решењем Основног суда у Лесковцу Кв 365/19 од 10.02.2020. године (у ком је очигледном омашком наведено да је донето „10.02.2019“), одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног АА и његовог браниоца и потврђено решење Основног суда у Лесковцу К 175/2018 од 18.07.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног, адвокат Мирослав Ивковић поднео је захтев за заштиту законитости због повреду закона, одредбе члана 441. став 4. у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) у вези са ставом 2. и ставом 4. Законика о кривичном поступку, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да „преиначи побијана решења тако што ће обрачунати трошкове оштећеног према адвокатској тарифи за кривично дело за које

је окривљени осуђен - лака телесна повреда из члана 122. став 2. КЗ, тако што ће на терет оштећеног ББ или на терет средстава суда окривљеном АА досудити трошкове у висини разлике у адвокатској тарифи за радње предузете од стране браниоца, између дела за које је вођена истрага и дела за које је окривљени у коначном осуђен, као и да оштећеног ББ обавезе да окривљеном АА накнади трошкове поступка за састав жалбе и допуне жалбе те за састав захтева за заштиту законитости или да побијана решења укине и суду наложи поновно одлучивање о трошковима поступка у смислу навода изнетих у поднетом захтеву“.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду закона, одредбе члана 441. став 4. ЗКП, уз образложење да је „према окривљеном АА спроведена кривична истрага за једно од најтежих кривичних дела а да је у коначном осуђен за једно од најблажих кривичних дела, те да је без обзира на то обавезан да плати трошкове према Адвокатској тарифи за најтеже кривично дело за које нити је подигнута оптужница нити је осуђен, чему окривљени ничим није допринео. Одбрана налази да оштећени ни у ком случају не може од окривљеног тражити разлику у адвокатској тарифи јер је заправо сам одговоран за вођење истраге у правцу тешког кривичног дела, а такође ради се о евидентном пропусту поступајућих органа односно јавног тужилаштва на који начин су окривљеном изавани увећани трошкови за одбрану коју је овај имао за ангажовање браниоца адвоката у фази истраге за дело убиства, а све због поступања и неоснованих квалификација које је изнео оштећени ББ“.

Одредбама члана 261. до члана 268. ЗКП регулисан је процесни институт „трошкови кривичног поступка“. Одредбом члана 261. ЗКП прописан је појам и врста трошкова кривичног поступка, а у ставу 2. тачка 7) је прописано да су награда и нужни издаци браниоца обухваћени трошковима кривичног поступка.

Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката РС („Службени гласник РС“, број 121/12 од 24.12.2011. године), Тарифним бројем 1. је прописано да адвокату у кривичном поступку припада награда у зависности од висине запрећене казне за кривично дело, при чему је дат табеларни приказ износа награде адвоката, у зависности од висине запрећене казне.

Полазећи од напред наведеног, Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљеног АА неосновано указује да је приликом одлучивања о трошковима кривичног поступка учињена повреда закона, одредаба које се односе на трошкове кривичног поступка, с`обзиром на то да су трошкови за појединачне процесне радње правилно обрачунати - у складу са висином запрећене казне, за кривично дело за које је окривљени оптужен и за које је вођен првостепени па и

другостепени поступак, у тренутку предузимања сваке процесне радње понаособ, од стране ангажованог браниоца.

Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног, да је побијаним одлукама учињена повреда кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП су оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић